2019:APHC:27145

ఆంధ్రప్రదేశ్ ఉన్నత న్యాయస్థానము

క్రిమినల్ రివిజన్ కేసు నంబర్లు 175, 2235, 2584 మరియు 2880; 2019 లో 194, 621, 622 మరియు 975

CRL.R.C.నెం.175 ఆఫ్ 2018

మధ్య:

గోలి సత్యనారాయణ రెడ్డి..... అర్జీదారు

మరియు

జి.మహేష్ & ఏఎన్నార్. .. ప్రతివాదులు

తీర్పు: 30-12-2019

1. తీర్పులను చూడటానికి స్థానిక వార్తాపత్రికల రిపోర్టర్లను అనుమతించవచ్చా?

2. తీర్పు కాపీలను లా రిపోర్టర్లు/జర్నల్స్ కు మార్క్ చేయవచ్చా-అవును

3. తన ప్రభువు తీర్పు యొక్క న్యాయమైన కాపీని చూడాలనుకుంటున్నాడా?-అవును

జస్టిస్ చీకాటి మానవేంద్రనాథ్ రాయ్

2019:APHC:27145

గౌరవనీయులైన శ్రీ జస్టిస్ చీకాటి మానవేంద్రనాథ్

క్రిమినల్ రివిజన్ కేసు నంబర్లు 175, 2235, 2584 మరియు 2880; 2019 లో 194, 621, 622 మరియు 975

సాధారణ ఆర్డర్:

ఈ క్రిమినల్ రివిజన్ కేసులన్నీ సాక్ష్యాధారాల చట్టంలోని సెక్షన్ 45 కింద దాఖలైన పిటిషన్లలో వివాదాస్పద పత్రాలను నిపుణుడి పరిశీలనకు, ఆయన అభిప్రాయం కోసం పంపాలని ఇచ్చిన ఆదేశాల నుంచి ఉత్పన్నమవుతాయి.

ఎవిడెన్స్ యాక్ట్ లోని సెక్షన్ 45 కింద జారీ చేసిన ఉత్తర్వు సెక్షన్ 397లోని సబ్ సెక్షన్ (2) కింద బార్ ను Cr.P.C.to సెక్షన్ 397 సి.ఆర్.పి.సి యొక్క సబ్ సెక్షన్ (1) కింద పునఃసమీక్షను నిర్వహించడానికి మధ్యవర్తిత్వ ఉత్తర్వు కాదా అనే సాధారణ ప్రశ్న ఈ క్రిమినల్ రివిజన్ కేసులన్నింటిలో ఇమిడి ఉన్నందున, సెక్షన్ 397(1) కింద సవరణ నిర్వహణకు సంబంధించిన ప్రాథమిక ప్రశ్నలను పరిగణనలోకి తీసుకోవడానికి వాటిని కలిపి తీసుకుంటారు. మరియు ఈ క్రిమినల్ రివిజన్ కేసులు ఈ ఉమ్మడి ఉత్తర్వు ద్వారా పరిష్కరించబడుతున్నాయి.

ఈ క్రిమినల్ రివిజన్ కేసుల్లో పిటిషనర్లు నెగోషియబుల్ ఇన్ స్ట్రుమెంట్స్ యాక్ట్ లోని సెక్షన్ 138 కింద నమోదు చేసిన నేరాలకు సంబంధించి దాఖలైన ఫిర్యాదుల్లో నిందితులుగా ఉన్నారు. ఈ కేసుల విచారణ పెండింగ్ లో ఉన్న సమయంలో రివిజన్ పిటిషనర్లు సాక్ష్యాధారాల చట్టంలోని సెక్షన్ 45 కింద పైన పేర్కొన్న అన్ని కేసుల్లోనూ పిటిషన్లు దాఖలు చేశారు, అందువల్ల ప్రశ్నార్థకమైన డాక్యుమెంట్లను, చెక్ లేదా ప్రామిసరీ నోట్ ను కోర్టుకు పంపాలని కోరారు. ప్రశ్నార్థకమైన పత్రంలోని వివాదాస్పద చిహ్నాలను అంగీకరించిన చిహ్నాలతో పోల్చడానికి లేదా సంబంధిత సందర్భాల్లో తీసుకున్న వాటిని నిర్ధారించడానికి సిరా యొక్క వయస్సును నిర్ణయించడానికి పరీక్షకు నిపుణుడు.

సాక్ష్యాధారాల చట్టంలోని సెక్షన్ 45 కింద దాఖలైన పిటిషన్లన్నింటినీ వాస్తవిక అంశాల ఆధారంగా ట్రయల్ కోర్టులు కొట్టివేశాయి.

కేసుల విచారణ సందర్భంగా ఎవిడెన్స్ యాక్ట్ సెక్షన్ 45 కింద దాఖలైన పిటిషన్లను కొట్టివేస్తూ జారీ చేసిన ఉత్తర్వులతో విసిగిపోయిన పిటిషనర్లు సెక్షన్ 397(1) సీఆర్ పీసీ కింద ఈ క్రిమినల్ రివిజన్ కేసులను ఉపసంహరించుకున్నారు.

ఈ క్రిమినల్ రివిజన్ కేసులు ఈ కోర్టు ముందు విచారణకు వచ్చినప్పుడు, కేసు విచారణ సమయంలో జారీ చేసిన మధ్యవర్తిత్వ ఉత్తర్వుకు వ్యతిరేకంగా సెక్షన్ 397 (2) సిఆర్పిసి కింద సెక్షన్ 397 (1) సిఆర్పిసి కింద సవరించిన ఎక్స్ప్రెస్ బార్ దృష్ట్యా ఈ రివిజన్ కేసుల నిర్వహణపై ఈ కోర్టు సందేహం వ్యక్తం చేసింది. అందువల్ల, ఈ కోర్టు రివిజన్ పిటిషనర్ల తరఫు న్యాయవాదిని, ప్రతివాదుల తరఫు న్యాయవాదిని, ఈ క్రిమినల్ రివిజన్ కేసుల నిర్వహణకు సంబంధించి ప్రతివాది-రాష్ట్రం తరఫున అడిషనల్ పబ్లిక్ ప్రాసిక్యూటర్ ను కూడా విచారించింది.

సెక్షన్ 397(1) సీఆర్ పీసీ కింద రివిజన్ ను మధ్యవర్తిత్వ ఉత్తర్వులకు విరుద్ధంగా కొనసాగించలేమని రివిజన్ పిటిషనర్ల తరఫు న్యాయవాది వాదించారు. సెక్షన్ 397(2) సి.ఆర్.పి.సి.లో ఉన్న బార్, మధ్యవర్తిత్వ ఉత్తర్వులకు వ్యతిరేకంగా సెక్షన్ 397(1) సి.ఆర్.పి.సి కింద పునర్విభజనను కొనసాగించవచ్చని వాదిస్తుంది. అమర్ నాథ్ వర్సెస్ అమర్ నాథ్ కేసులో సుప్రీంకోర్టు ద్విసభ్య బెంచ్ అని వారు వాదిస్తారు. సెక్షన్ 397(1) సిఆర్ పిసి కింద సవరణను నిరోధించే విధంగా నిందితుల హక్కులను గణనీయంగా ప్రభావితం చేసే లేదా పార్టీల యొక్క కొన్ని హక్కులను నిర్ణయించే ఉత్తర్వులను మధ్యవర్తిత్వ ఉత్తర్వుగా చెప్పలేమని, పార్టీల హక్కులు లేదా అప్పులకు సంబంధించిన నిర్ణయాలను స్పృశించే ఉత్తర్వులను మధ్యంతర ఉత్తర్వులుగా పరిగణించాలని, సెక్షన్ 397 (1) ప్రకారం సదరు మధ్యంతర ఉత్తర్వులకు వ్యతిరేకంగా సవరణ చేయవచ్చని హర్యానా 1 పేర్కొంది. ఎవిడెన్స్ యాక్ట్ సెక్షన్ 45 కింద జారీ చేసిన ఈ ఉత్తర్వును సెక్షన్ 397(1) సీఆర్పీసీ కింద సవరించదగిన మధ్యంతర ఉత్తర్వుగా పరిగణించాలని తమ వాదనను రుజువు చేయడానికి వివాదాస్పద పత్రాలను ఒక నిపుణుడు పరిశీలించే హక్కును పొందారు. అమర్ నాథ్ 1లో సుప్రీంకోర్టు ద్విసభ్య ధర్మాసనం నిర్దేశించిన ఈ చట్టాన్ని ఆ తర్వాత మదు లిమాయేలో సుప్రీంకోర్టు ఆమోదించిందని వారు వాదించారు. మధ్యంతర క్రమమైన పార్టీల హక్కులు, బాధ్యతలను నిర్ణయిస్తూ జారీ చేసిన ఉత్తర్వులకు వ్యతిరేకంగా సవరణలు చేయదగినవని పేర్కొంటూ మహారాష్ట్ర రాష్ట్రం 2, అదే చట్టం ప్రతిపాదనను రూపొందించింది. వంటి ఇతర హైకోర్టుల తీర్పులపై కూడా వారు ఆధారపడారు. మద్రాస్ హైకోర్టు మధురై బెంచ్, కర్ణాటక హైకోర్టు తదితరాలు తమ వాదనను సమర్థించాయి. అమర్ నాథ్ 1, మధు లిమాయే 2లో నిర్దేశించిన చట్టం ఆధారంగా ఇతర హైకోర్టుల తీర్పుల్లో నిర్దేశించిన నిష్పత్తి ఉంటుంది. కేసు విచారణకు సంబంధించి పార్టీల హక్కులు, అప్పులకు సంబంధించిన క్షణికావేశానికి సంబంధించిన ఉత్తర్వులను మధ్యవర్తిత్వ ఉత్తర్వులుగా పరిగణించలేమని, వాటిని మధ్యంతర ఉత్తర్వులుగా పరిగణించాలని వారు నిర్ణయించారు. అందువల్ల సెక్షన్ 397(1) సీఆర్ పీసీ కింద ఈ రివిజన్ కేసులు కొనసాగుతాయని వారు గట్టిగా వాదిస్తున్నారు.

సెక్షన్ 397(1) సీఆర్ పీసీ కింద కేసు విచారణను శాశ్వతంగా నిలిపివేసి, విచారణ పూర్తయ్యే సమయంలో జారీ చేసిన ఇతర ఉత్తర్వులను పునఃసమీక్షించే తుది ఉత్తర్వులకు మాత్రమే సెక్షన్ 397(1) సీఆర్ పీసీ కింద పునర్విచారణ వర్తిస్తుందని ప్రతివాదుల తరఫు న్యాయవాది, అడిషనల్ పబ్లిక్ ప్రాసిక్యూటర్ వాదిస్తారు. సెక్షన్ 397(2) సి.ఆర్.పి.సి లో ఉన్న ఎక్స్ ప్రెస్ బార్ దృష్ట్యా ఇది నిర్వహించబడదు. అమర్ నాథ్ 1, మధులిమాయే 2 కేసుల్లో సుప్రీంకోర్టు ఇచ్చిన తీర్పుల్లో పేర్కొన్న నిష్పత్తిని పరిగణనలోకి తీసుకుని మధ్యంతర ఉత్తర్వులు జారీ చేసినప్పటికీ, ఆ ఉత్తర్వు క్షణికావేశంతో కూడుకున్నదని, ఆ కేసుకు సంబంధించిన పార్టీల ముఖ్యమైన హక్కులు, బాధ్యతలకు సంబంధించిన ఉత్తర్వులను మధ్యవర్తిత్వ ఉత్తర్వులుగా పరిగణించలేమని, ఆ ఉత్తర్వులను 2019గా పరిగణించలేమని వారు వాదించారు. సెక్షన్ 397(1) సీఆర్ పీసీ కింద సవరించిన మధ్యంతర ఉత్తర్వులు లేదా పాక్షిక తుది ఉత్తర్వులుగా పరిగణిస్తారు.విచారణ పెండింగ్ లో ఉన్న సమయంలో మధ్యవర్తిత్వ దశలో ఉన్న ఉత్తర్వులకు మాత్రమే ఈ వివరణ వర్తిస్తుందని, అంతిమంగా కేసు ప్రధాన విచారణను శాశ్వతంగా ముగించే ప్రభావాన్ని కలిగి ఉంటుందన్నారు. అందువల్ల, ప్రధాన విచారణ ముగింపుకు దారితీసే ఉత్తర్వులను మాత్రమే మధ్యంతర ఉత్తర్వులుగా పరిగణించాలని, ఇతర ఉత్తర్వులు కాదని వారు వాదిస్తున్నారు. ఈ వాదనకు మద్దతుగా గిరీష్ కుమార్ సునేజా వర్సెస్ సి.సి.బి.ఐ.3 కేసులో సుప్రీంకోర్టు త్రిసభ్య బెంచ్ తీర్పుపై తీవ్ర విశ్వాసం వ్యక్తం చేసిన పిటిషనర్ల తరఫు న్యాయవాది అమర్ నాథ్ 1, మధు లిమాయే 2 లలో ఇచ్చిన తీర్పు ఏ మేరకు ఉంటుందో నిర్ణయించడానికి వివాదాన్ని వెలుగులోకి తెచ్చారు. సుప్రీంకోర్టు త్రిసభ్య ధర్మాసనం ఇచ్చిన వివరణను బట్టి ఒక నేరాన్ని పరిగణనలోకి తీసుకుని ఆ కేసులో నిందితుడిని విచారణకు పిలవడం, అభియోగాలు మోపే ఉత్తర్వు లేదా నిందితులను నిర్దోషులుగా విడుదల చేసే ఉత్తర్వు మొదలైన వాటిని మాత్రమే క్షణికావేశం లేదా మధ్యంతర ఉత్తర్వులు లేదా పాక్షిక తుది ఉత్తర్వుగా పరిగణించాలని, ఆ సమయంలో జారీ చేసిన ఇతర ఉత్తర్వులను మాత్రమే పరిగణనలోకి తీసుకోవాలని వారు వాదిస్తారు. విచారణలో పెండింగ్ లో ఉన్నవి మధ్యంతర ఉత్తర్వులు కావు. అందువల్ల, అభ్యర్థనకు సంబంధించి సాక్ష్యాల చట్టంలోని సెక్షన్ 45 కింద జారీ చేసిన ఉత్తర్వును వారు వాదిస్తారుప్రశ్నార్థకమైన పత్రాన్ని నిపుణుడి పరిశీలనకు పంపండి మరియు అతని అభిప్రాయం ప్రకారం అంతిమంగా ఏదీ నిర్ణయించవద్దు మరియు ఇది ప్రధాన కేసు యొక్క ప్రొసీడింగ్స్ ను ఒక్కసారిగా పరిగణనలోకి తీసుకుంటుంది మరియు ఈ ఉత్తర్వును క్షణికావేశంలో లేదా పార్టీ యొక్క హక్కులు మరియు బాధ్యతలను తాకే ఉత్తర్వుగా పరిగణించలేము. కాబట్టి, సదరు ఉత్తర్వుకు వ్యతిరేకంగా పునఃసమీక్షను కొనసాగించడానికి ఇది ఇంటర్మీడియట్ ఆర్డర్ పరిధిలోకి రాదు. అందువల్ల ఈ రివిజన్ కేసులు సెక్షన్ 397(2) సీఆర్ పీసీ కింద నిషిద్ధమని, చట్టప్రకారం అవి చెల్లవని వారు వాదిస్తారు. కాబట్టి, ఆ దృశ్యాలను కొనసాగించలేమని కొట్టివేయాలని వారు ప్రార్థించారు.

వివాదం సర్వసాధారణం, వాస్తవాలు సరళమైనవి, చట్టం బాగా పరిష్కరించబడింది, అయినప్పటికీ పోరాటం. సెక్షన్ 397(2) సీఆర్ పీసీ ప్రకారం మధ్యవర్తిత్వ ఉత్తర్వు అంటే ఏమిటి, ఎవిడెన్స్ యాక్ట్ లోని సెక్షన్ 45 కింద జారీ చేసిన ఉత్తర్వులు సెక్షన్ 397(2) సీఆర్ పీసీ కింద నిషేధాజ్ఞలను ఆకర్షించే మధ్యంతర ఉత్తర్వులా కాదా, సెక్షన్ 397(1) సీఆర్ పీసీ కింద సదరు ఉత్తర్వును సవరించవచ్చా లేదా అనే ప్రశ్నకు ఈ కోర్టు మరోసారి సమాధానం చెప్పాలి.

ఒక క్రిమినల్ కేసు విచారణలో ఒక నిర్దిష్ట ఉత్తర్వు తుది ఉత్తర్వు లేదా మధ్యవర్తిత్వ ఉత్తర్వు లేదా మధ్యంతర ఉత్తర్వులా అనే ప్రశ్నకు గణనీయమైన పూర్వాపరాలు ఉన్నప్పటికీ, సెక్షన్ 397 (1) సిఆర్పిసి కింద ఈ ఉత్తర్వులకు వ్యతిరేకంగా పునఃసమీక్ష చేయవచ్చా లేదా అనే ప్రశ్నకు లోబడి ఉంది. అనేక సందర్భాలలో తీర్పు ఇవ్వవలసిన విషయం మరియు ప్రస్తుత సందర్భం అటువంటి మరొక సందర్భం.

దీనికి సమాధానం చెప్పడానికి ముందు సెక్షన్ 397(1), 397(2) సీఆర్ పీసీలను పరిశీలించి, 1973లో సెక్షన్ 397(2) సీఆర్ పీసీ కింద ఈ కొత్త నిబంధనను ప్రవేశపెట్టడంలో చట్టాన్ని పరిగణనలోకి తీసుకోవడం, ఆ చట్టం ఉద్దేశాన్ని పరిగణనలోకి తీసుకోవడం సముచితం. సెక్షన్ 397(1), (2)సీఆర్పీసీ ఇలా ఉన్నాయి.

సెక్షన్ 397.. రికార్డులను సవరించే అధికారాలను వినియోగించాలని పిలుపునిచ్చారు. (1) హైకోర్టు లేదా ఏ సెషన్స్ జడ్జి అయినా ఏదైనా క్రిమినల్ కోర్టుకు ముందు ఏదైనా విచారణ యొక్క రికార్డును పిలిచి పరిశీలించవచ్చు, ఏదైనా నిర్ధారణ, శిక్ష లేదా ఉత్తర్వు యొక్క సరైనది, చట్టబద్ధత లేదా ఔచిత్యం గురించి మరియు అటువంటి దిగువ కోర్టు యొక్క ఏదైనా ప్రాక్టీసుల క్రమబద్ధీకరణ గురించి తనను తాను సంతృప్తి పరచుకోవచ్చు. అటువంటి రికార్డులను కోరినప్పుడు, ఏదైనా శిక్ష లేదా ఉత్తర్వు అమలును నిలిపివేయాలని, ఒకవేళ నిందితుడు నిర్బంధంలో ఉంటే, రికార్డుల పరిశీలన వరకు బెయిల్ పై లేదా తన స్వంత బాండ్ పై విడుదల చేయాలని ఆదేశించవచ్చు.

> వివరణ:- కార్యనిర్వాహక లేదా న్యాయనిర్ణేతలందరూ, ఒరిజినల్ లేదా అప్పీలేట్ తీర్పును అమలు చేసినా, ఈ ఉపవిభాగం మరియు సెక్షన్ 398 యొక్క ప్రయోజనాల కోసం సెషన్స్ జడ్జ్ కంటే తక్కువగా పరిగణించబడతారు.

2) ఏదైనా అప్పీలు, విచారణ, విచారణ లేదా ఇతర ప్రొసీడింగ్ లో జారీ చేయబడిన మధ్యవర్తిత్వ ఉత్తర్వులకు సంబంధించి సబ్ సెక్షన్ (1) ద్వారా ప్రసాదించిన సవరణ అధికారాలను ఉపయోగించరాదు.

పైన పేర్కొన్న సెక్షన్ ను క్షుణ్ణంగా చదివితే సెక్షన్ 397(1) సి.ఆర్.పి.సి. కింద దిగువ కోర్టు నమోదు చేసిన లేదా జారీ చేసిన ఏదైనా నిర్ధారణ, శిక్ష లేదా ఉత్తర్వు యొక్క సరైన, చట్టబద్ధత లేదా ఔచిత్యాన్ని ప్రశ్నించడానికి బాధిత పక్షాలకు వీలు కల్పిస్తుంది. రివిజనల్ కోర్టు అంటే హైకోర్టు లేదా సెషన్స్ జడ్జి అధికార పరిధిని ఈ సెక్షన్ ద్వారా హైకోర్టు మరియు సెషన్స్ జడ్జికి ప్రదానం చేస్తారు. సెక్షన్ 397 సీఆర్ పీసీలోని సబ్ సెక్షన్ (1) ప్రకారం అప్పీలు, విచారణ, విచారణ, ఇతర ప్రొసీడింగ్ లలో మధ్యవర్తిత్వ ఉత్తర్వులకు సంబంధించి సవరణల అధికారాన్ని అమలు చేయరాదని సెక్షన్ 397(2) సీఆర్ పీసీ స్పష్టం చేసింది. అందువల్ల సెక్షన్ 397(2) సీఆర్ పీసీ కింద ఇంటర్ లోకేషన్ ఆర్డర్ కు విరుద్ధంగా ఎక్స్ ప్రెస్ బార్ ను చట్టం ద్వారా రూపొందించారు. సెక్షన్ 397 సి.ఆర్.పి.సి లోని ఈ సబ్ సెక్షన్ (2) 1973 లో ప్రవేశపెట్టిన కొత్త నిబంధన. ఇంతకు ముందు, 1973కు ముందు, రివిజన్ కోర్టులకు ఎటువంటి పరిమితి లేదా అడ్డంకులు లేకుండా రివిజన్ అధికారాలు ఇవ్వబడ్డాయి. 1973కు ముందు మధ్యవర్తిత్వ ఉత్తర్వులకు వ్యతిరేకంగా సవరణలు నిర్వహించడానికి ఎలాంటి అడ్డంకులు లేవు. కాబట్టి, ట్రయల్ కోర్టులు జారీ చేసిన అనేక మధ్యవర్తిత్వ ఉత్తర్వులను ఈ పునఃసమీక్ష అధికారాన్ని ఉపయోగించడం ద్వారా ప్రశ్నిస్తున్నారు మరియు రివిజన్ లో పేర్కొన్న మధ్యవర్తిత్వ ఉత్తర్వులను ప్రశ్నించడం వల్ల ట్రయల్ కోర్టులలో కేసుల విచారణ నిలిపివేయబడుతుంది లేదా నిలిపివేయబడుతుంది. దీనికి సంబంధించి జారీ చేసిన లా కమిషన్ నివేదికను పరిగణనలోకి తీసుకొని, మధ్యవర్తిత్వ ఉత్తర్వులకు వ్యతిరేకంగా సవరణలకు ప్రాధాన్యత ఇవ్వడం ద్వారా ట్రయల్ కోర్టులో కేసు విచారణను నిలిపివేయడం లేదా పొడిగించడం అనే పద్ధతిని నిరోధించడానికి, సెక్షన్ 397 (2) సిఆర్పిసి కింద ఈ కొత్త నిబంధనను ప్రవేశపెట్టారు, దీని ప్రకారం సెక్షన్ 397 సిఆర్పిసి యొక్క సబ్ సెక్షన్ (1) కింద మధ్యవర్తిత్వ ఉత్తర్వులకు వ్యతిరేకంగా ఏదైనా సవరణను స్వీకరించడానికి రివిజనల్ కోర్టులపై ఎక్స్ప్రెస్ బార్ విధించబడింది.

అందువల్ల, సెక్షన్ 397 సి.ఆర్.పి.సి లోని సబ్ సెక్షన్ (2) మధ్యవర్తిత్వ ఉత్తర్వుకు వ్యతిరేకంగా సెక్షన్ 397 (1) సి.ఆర్.పి.సి కింద సవరణలను స్వీకరించడానికి అనెక్స్ప్రెస్ బార్ విధించిన ఈ చారిత్రక నేపథ్యాన్ని పరిగణనలోకి తీసుకొని, విచారణ పెండింగ్లో ఉన్న సమయంలో జారీ చేయబడిన నిర్దిష్ట ఉత్తర్వుకు ఏదైనా వివరణ ఇవ్వాలి లేదా అది తుది ఉత్తర్వు లేదా మధ్యవర్తిత్వ ఉత్తర్వు లేదా ఇంటర్మీడియట్ ఆర్డర్ అని నిర్ధారించాలి. సెక్షన్ 397(2) సి.ఆర్.పి.సి.ని ప్రవేశపెట్టి, మధ్యవర్తిత్వ ఉత్తర్వులకు వ్యతిరేకంగా పునర్విభజనను కొనసాగించడానికి ఒక నిషేధాన్ని విధించడంలో చట్టం యొక్క ఉద్దేశ్యం. ఏదైనా శాసనం లేదా ఏదైనా నిబంధన లేదా సెక్షన్ యొక్క వివరణ ఎల్లప్పుడూ చట్టం యొక్క ఉద్దేశ్యాన్ని దృష్టిలో

ఉంచుకొని ఉండాలి మరియు శాసన ఉద్దేశ్యాన్ని నీరుగార్చే ప్రక్రియలో ఎటువంటి ప్రయత్నం చేయకూడదు అనేది సుస్థిరమైన చట్టం. కాబట్టి, ఒక శాసనం లేదా చట్టంలోని ఒక విభాగానికి సంబంధించిన ఒక శాసనం లేదా ఒక విభాగానికి సంబంధించిన సుస్థిరమైన ప్రధాన సూత్రాన్ని దృష్టిలో ఉంచుకుని, ఎవిడెన్స్ చట్టంలోని సెక్షన్ 45 కింద జారీ చేయబడిన ఉత్తర్వు మధ్యంతర ఉత్తర్వు లేదా మధ్యంతర ఉత్తర్వు / అర్ధ తుది ఉత్తర్వు కాదా లేదా అమర్ నాథ్ 1 మరియు మధు లిమాయే 2 లలో సుప్రీంకోర్టు నిర్దేశించిన చట్టం ప్రకారం కాదా అనేది నిర్ణయించాలి.

దీన్ని ప్రారంభించే ముందు, చట్టం యొక్క ప్రాథమిక సూత్రం ప్రకారం, ఒక నిర్దిష్ట తుది ఉత్తర్వుకు వ్యతిరేకంగా అప్పీలు హక్కును ఇవ్వనప్పుడు మాత్రమే పునఃసమీక్షను కొనసాగించగలమని గమనించాలి. ఒక నిర్దిష్ట తుది ఉత్తర్వుకు వ్యతిరేకంగా చట్టం ద్వారా అప్పీలు హక్కు కల్పించబడినట్లయితే, అప్పుడుబాధిత పక్షం ఆ ఉత్తర్వులపై అప్పీలుకు మొగ్గు చూపడం ద్వారా మాత్రమే ఆ తుది ఉత్తర్వులను ప్రశ్నించాలి లేదా సవాలు చేయాలి. చట్టం ద్వారా ఏదైనా నిర్దిష్ట తుది ఉత్తర్వుపై అప్పీలు హక్కు ఇవ్వకపోతే, సెక్షన్ 397 (1) సిఆర్పిసి కింద సవరణ అధికారాన్ని మాత్రమే బాధిత పక్షం ఉపయోగించాలి. ఉదాహరణకు సెక్షన్ 125 సీఆర్ పీసీ కింద నిరుపేద భార్యకు భరణం మంజూరు చేయడం లేదా నిరాకరించడం అప్పీల్ చేయదగిన ఉత్తర్వు కాదు. అదేవిధంగా, ఒక నిందితుడిని సెషన్స్ కోర్టు లేదా మెట్రోపాలిటన్ మేజిస్ట్రేట్ ఏదైనా క్రిమినల్ కేసులో దోషిగా నిర్ధారించినప్పుడు మరియు అతనికి మూడు నెలల కంటే తక్కువ శిక్ష విధించినప్పుడు మరియు మేజిస్ట్రేట్ వంద రూపాయలకు మించకుండా జరిమానా విధించినట్లయితే, అవి సెక్షన్ 376 సి.ఆర్.పి.సి కింద అప్పీల్ చేయదగిన ఉత్తర్వులు కావు. ఈ తుది ఉత్తర్వులకు వ్యతిరేకంగా అప్పీల్ చేసుకునే హక్కు చట్టం ద్వారా ఇవ్వబడదు. అందువల్ల, అటువంటి కేసుల్లో జారీ చేయబడిన తుది ఉత్తర్వులతో బాధపడే పక్షం సెక్షన్ 397 (1) సిఆర్పిసిని ఉపయోగించి, ఆ నిర్ధారణ, శిక్ష లేదా ఔచిత్యాన్ని రివిజనల్ కోర్టుల ముందు ప్రశ్నించవచ్చు. ఇప్పుడు అమర్ నాథ్ 1, మధు లిమాయే 2లో అపెక్స్ కోర్టు నిర్దేశించిన నిష్పత్తుల కారణంగా ఇంటర్మీడియట్ ఆర్డర్ అని పిలువబడే ఒక ఉత్తర్వును రూపొందించారు, దీనిని పాక్షిక తుది ఉత్తర్వుగా కూడా పేర్కొనవచ్చు. సదరు ఇంటర్మీడియట్ లేదా క్వాసీఫైనల్ ఉత్తర్వులకు విరుద్ధంగా అప్పీల్ హక్కు కల్పించకపోతే సెక్షన్ 397(1) సీఆర్ పీసీ కింద కూడా పార్టీలు రివిజనల్ పిటిషన్ దాఖలు చేయవచ్చు. ఏదేమైనా, అంతిమంగా దేనినీ నిర్వచించని స్వచ్ఛమైన మరియు సరళమైన మధ్యవర్తిత్వ క్రమాన్ని మధ్యవర్తిత్వ క్రమంగా పరిగణించాలి. సెక్షన్ 397(2) సీఆర్ పీసీ కింద విధించిన ఎక్స్

ప్రెస్ బార్ దృష్ట్యా సెక్షన్ 397(1) సీఆర్ పీసీ కింద ఆ మధ్యవర్తిత్వ ఉత్తర్వులకు వ్యతిరేకంగా ఎలాంటి సవరణ సాధ్యం కాదు.

ఈ క్రిమినల్ రివిజన్ కేసుల నిర్ధారణకు తలెత్తే ప్రధాన ప్రశ్న ఏమిటంటే, ఇంటర్మీడియట్ లేదా క్వాసీ ఫైనల్ ఆర్డర్లుగా పరిగణించదగిన ఆదేశాలు ఏమిటి, ఎవిడెన్స్ యాక్ట్ లోని సెక్షన్ 45 కింద జారీ చేసిన ఉత్తర్వులు మధ్యవర్తిత్వ ఉత్తర్వులా లేక మధ్యంతర ఉత్తర్వులా, సదరు ఉత్తర్వుకు వ్యతిరేకంగా పునర్విచారణ చేయదగినదా కాదా అనేది.

నిస్సందేహంగా, సాక్ష్యాల చట్టంలోని సెక్షన్ 45 కింద ప్రధాన కేసుల విచారణ సమయంలో ట్రయల్ కోర్టులు ఈ ఆదేశాలు జారీ చేశాయి. సాక్ష్యాధారాల చట్టంలోని సెక్షన్ 45 కింద దాఖలైన పిటిషన్ ను అనుమతించినా, కొట్టివేసినా, ప్రధాన క్రిమినల్ కేసు విచారణ ఇంకా కొనసాగుతూనే ఉంది. కాబట్టి, ప్రధాన కేసుకు సంబంధించి అంతిమంగా ఏమీ లేదు. ఈ ఉత్తర్వుల ప్రభావం మెయిన్ కేసు విచారణను ముగించే ప్రభావం ఉండదు. కాబట్టి, సాధారణ పద్ధతిలో, సెక్షన్ 397 (1) సిఆర్పిసి కింద సవరణను కొనసాగించడానికి సెక్షన్ 397 (2) సిఆర్పిసి కింద బార్ను స్పష్టంగా తెలియజేసే స్వచ్ఛమైన మరియు సరళమైన మధ్యవర్తిత్వ ఉత్తర్వులుగా పరిగణించాలి.

అయితే, ఈ కేసు విచారణకు సంబంధించి సాక్ష్యాధారాల చట్టంలోని సెక్షన్ 45 కింద జారీ చేసిన ఉత్తర్వు ఈ కేసులో తన గౌరవాన్ని నిరూపించుకునే నిందితుడి హక్కుకు సంబంధించినది కాబట్టి, దీనిని మధ్యంతర ఉత్తర్వులుగా లేదా పాక్షిక తుది ఉత్తర్వుగా పరిగణించాలని రివిజన్ పిటిషనర్లు వాదించారు. అమర్ నాథ్ 1, మధు లిమాయే2 కేసుల్లో సుప్రీంకోర్టు నిర్దేశించిన చట్టాన్ని సవరించడం ఆ ఉత్తర్వులకు విరుద్ధంగా కొనసాగుతుంది. అమర్ నాథ్ 1, మధు లిమాయే 2లో సుప్రీం కోర్టు విధించిన చట్టం దృష్ట్యా కేసుల విచారణకు సంబంధించి నిందితుల హక్కులకు భంగం వాటిల్లినప్పుడు దానిని మధ్యంతర ఉత్తర్వుగా పరిగణించి, దానికి వ్యతిరేకంగా సవరణ సెక్షన్ 397(1) సీఆర్ పీసీ కింద చెల్లుబాటు అవుతుంది. కాబట్టి అమర్ నాథ్ 1, మధు లిమాయే 2లో జరిగినట్లు కేసు విచారణలో ప్రధాన అంశానికి సంబంధించి నిందితుల హక్కు, బాధ్యతలను ప్రభావితం చేసే ఉత్తర్వు అంటే ఏమిటో అర్థం చేసుకోవాల్సిన అవసరం ఉంది. అందువలన, సిద్ధాంతకర్తలు లేవనెత్తిన వాదనకు ఉన్న ప్రాముఖ్యతను పరిగణనలోకి తీసుకొని, పైన పేర్కొన్న వ్యక్తీకరణకు ఇవ్వబడే వ్యాఖ్యానం దీర్ఘకాలిక పర్యవసానాలను కలిగిస్తుంది కాబట్టి, నేను ఈ వాదనకు నా ఆత్రుత మరియు ఆలోచనాత్మక పరిశీలనను ఇచ్చాను. నా దృష్టిలో ఈ సమర్పణ పూర్తిగా తప్పుగా భావించబడింది మరియు ఇది పూర్తిగా తప్పు.

1973లో సీఆర్ పీసీలో సెక్షన్ 397(2) సీఆర్ పీసీని ప్రవేశపెట్టి, విలీనం చేసిన తర్వాత 1977లో అమర్ నాథ్ కేసులో మధ్యవర్తిత్వ ఉత్తర్వులు ఏవి అనే ప్రశ్న సుప్రీంకోర్టు ముందుకు వచ్చింది. "మధ్యవర్తిత్వ క్రమం" అనే పదాన్ని నియమావళిలో నిర్వచించనందున, ఈ వ్యక్తీకరణ సర్వోన్నత న్యాయస్థానం ముందు వివరణ కోసం పడిపోయింది. అమర్ నాథ్ లో కోర్టు 1. నిందితుడిపై ఫిర్యాదుదారుడు ఇచ్చిన ఫిర్యాదు మేరకు విచారణ చేపట్టిన మేజిస్ట్రేట్ నిందితులకు సమన్లు జారీ చేసిన కేసు అది. ఈ కేసును పరిగణనలోకి తీసుకుని నిందితులకు సమన్లు జారీ చేయడాన్ని సెక్షన్ 397(1) సీఆర్ పీసీ కింద రివిజన్ దాఖలు చేయడం ద్వారా నిందితులు సవాలు చేశారు. అందువల్ల, ఈ ఉత్తర్వుకు వ్యతిరేకంగా పునర్విచారణ కొనసాగించడాన్ని పరిగణనలోకి తీసుకున్న సుప్రీంకోర్టు, కేసును పరిగణనలోకి తీసుకొని, తద్వారా నిందితుడికి హాజరు కావడానికి సమన్లు జారీ చేయడానికి సంబంధించిన ఉత్తర్వులను స్వచ్ఛమైన మధ్యవర్తిత్వ ఉత్తర్వుగా పరిగణించలేమని, అంతిమంగా ఆ ఉత్తర్వును అంగీకరిస్తే, నిందితుడిపై కేసును పరిగణనలోకి తీసుకోవడం చట్ట ప్రకారం చట్టవిరుద్ధమని కోర్టు భావిస్తే, ఆ ఉత్తర్వును కొట్టివేస్తే, ఇది కేసు యొక్క ప్రధాన విచారణను అందరికీ ముగించే ప్రభావాన్ని కలిగి ఉంటుంది. అందువల్ల, కేసు పెండింగ్ లో ఉన్న సమయంలో ఇటువంటి ఉత్తర్వులు జారీ చేయబడినప్పటికీ, ఈ ఉత్తర్వు కేసు యొక్క ప్రధాన విచారణను ముగించే ప్రభావాన్ని కలిగి ఉంటుంది కాబట్టి, సెక్షన్ 397 (1) సిఆర్ పిసి కింద సవరణను కొనసాగించదగిన మధ్యంతర ఉత్తర్వు లేదా ఆక్వాసి తుది ఉత్తర్వుగా పరిగణించాలి. సెక్షన్ 397(2) సి.ఆర్.పి.సి.లోని మధ్యవర్తిత్వ ఉత్తర్వును పరిమిత అర్థంలో ఉపయోగించారని, ఇది పార్టీల ముఖ్యమైన హక్కులను నిర్ణయించని లేదా తాకని పూర్తిగా మధ్యంతర లేదా తాత్కాలిక స్వభావాన్ని సూచిస్తుందని అమర్ నాథ్ 1 లోని అపెక్స్ కోర్టు పేర్కొంది. కాబట్టి, ఏ ఆర్డర్ అయినా సరే. నిందితుల హక్కులను గణనీయంగా ప్రభావితం చేయడం లేదా పక్షాల యొక్క నిర్దిష్ట హక్కులను నిర్ణయించడం అనేది ఒక పునఃసమీక్షను నిరోధించడానికి మధ్యవర్తిత్వ ఆదేశంగా చెప్పలేము. ఉదాహరణకు సాక్షులను ఆదేశించడం, కేసులను వాయిదా వేయడం, బెయిల్ కోసం ఆదేశాలు జారీ చేయడం, రిపోర్టులు కోరడం, పెండింగ్లో ఉన్న విచారణకు తోడ్పడే ఇతర చర్యలు సెక్షన్ 397(2) సీఆర్పీసీ కింద ఎలాంటి సవరణ లేని మధ్యవర్తిత్వ ఉత్తర్వుల కిందకు వస్తాయనడంలో సందేహం లేదు. కానీ, క్షణికావేశంలో, విచారణకు సంబంధించిన ఒక నిర్దిష్ట అంశంలో నిందితుల హక్కును ప్రభావితం చేసే లేదా తీర్పునిచ్చే ఉత్తర్వును మధ్యవర్తిత్వ ఉత్తర్వుగా చెప్పలేము, కాబట్టి ఇది ఉన్నత న్యాయస్థానం యొక్క రివిజన్ అధికార పరిధికి వెలుపల ఉంటుంది. అమర్ నాథ్ 1లో పేర్కొన్న ఈ నిష్పత్తిని మధు లిమాయే-2 కేసులో సుప్రీంకోర్టు త్రిసభ్య ధర్మాసనం ఇచ్చిన తీర్పు ఆమోదించింది. నిందితుడిపై అభియోగం మోపడాన్ని సవాలు చేసిన కేసు అది.

కాబట్టి మధు లిమాయే-2 కేసులో సుప్రీంకోర్టు ముగ్గురు న్యాయమూర్తుల బెంచ్ తీర్పుకు ముందు తలెత్తిన ప్రశ్న ఏమిటంటే, ఒక అభియోగం మోపే ఉత్తర్వు మధ్యవర్తిత్వ ఉత్తర్వు కాదా అనేది. అమర్ నాథ్ 1లో నిర్దేశించిన నిష్పత్తిని ఆధారం చేసుకుని, ఫ్రేమింగ్ చార్జ్ ఉత్తర్వులను సవాలు చేస్తూ, ఆ ఉత్తర్వును పక్కన పెడితే, అది కేసు యొక్క ప్రధాన కార్యకలాపాలను మాత్రమే ముగించే ప్రభావాన్ని చూపుతుంది, ఎందుకంటే, నిందితుడిని కేసు నుండి నిర్దోషులుగా విడుదల చేస్తే, అది అందరికీ వర్తిస్తుంది. ఇది ప్రధాన కేసుకే ముగింపు పలుకుతుంది. అందువల్ల, ఈ ఉత్తర్వును మధ్యవర్తిత్వంగా పరిగణించలేమని అభిప్రాయపడింది. ఆర్డర్ మరియు దీనిని ఇంటర్మీడియట్ ఆర్డర్ లేదా క్వాసిఫైనల్ ఆర్డర్ గా పరిగణించాలి, దీనికి వ్యతిరేకంగా రివిజన్ నిర్వహించబడుతుంది.

అందువల్ల ఇంటర్మీడియట్ ఆర్డర్ లేదా క్వాసీ ఫైనల్ ఆర్డర్ అనే భావనను ప్రవేశపెట్టిన అమర్ నాథ్ 1, మధు లిమాయే 2లో రూపొందించిన చట్టాన్ని క్షుణ్ణంగా పరిశీలిస్తే, కేసు విచారణ ప్రారంభ దశలో లేదా కేసు విచారణ యొక్క ఏ దశలోనైనా ఒక ఉత్తర్వు జారీ చేయబడినట్లయితే, అంతిమంగా ఆ ఉత్తర్వు కేసు యొక్క ప్రధాన కార్యకలాపాలను శాశ్వతంగా ప్రభావితం చేసే ప్రభావాన్ని కలిగి ఉంటే, కేసును నిర్ణయిస్తుంది. చివరకు ఒకసారి కేసుకు ముగింపు పలుకుతూ, కేసు విచారణ పెండింగ్ లో ఉన్న సమయంలో జారీ చేసిన ఆ ఉత్తర్వులను పాక్షిక తుది ఉత్తర్వులుగా లేదా మధ్యంతర ఉత్తర్వులుగా పరిగణించాలి.

ఈ రెండు తీర్పుల సారాంశాన్ని అర్థం చేసుకునేటప్పుడు, సరైన చట్టపరమైన ఆధారం లేకుండా తనపై ఉన్న కేసులను పరిగణనలోకి తీసుకొని జారీ చేసిన ఉత్తర్వులను ప్రశ్నించే హక్కుగా, విచారణను ఎదుర్కోవడంలో నిందితుడి బాధ్యతను స్పృశిస్తుంది కాబట్టి, ఆ ఉత్తర్వుకు సవాలును అంతిమంగా స్వీకరించి, ఉత్తర్వులను కొట్టివేస్తే, ఇది అతనిపై కేసు యొక్క ప్రధాన ప్రొసీడింగ్స్ ను నిర్వీర్యం చేసే ప్రభావాన్ని కలిగి ఉంటుంది కాబట్టి, ఈ ఉత్తర్వు అమర్ నాథ్ 1 లో సుప్రీం కోర్టు మధ్యంతర ఉత్తర్వులు లేదా పాక్షిక తుది ఉత్తర్వుగా పరిగణించబడుతుంది. అదేవిధంగా మధులిమయే2లో కూడా తనపై అభియోగాలు మోపుతూ జారీ చేసిన ఉత్తర్వులతో మనస్తాపానికి గురైన నిందితుడు సరైన చట్టబద్ధత లేదనే కారణంతో ఫ్రేమింగ్ ఛార్జి ఉత్తర్వులను సవాలు చేస్తే.. తనపై అభియోగం మోపారని, ఆ ఆరోపణ నిరాధారమైనదని, అంతిమంగా సదరు సవాలును అంగీకరించి ఉత్తర్వులను కొట్టివేస్తే, అది తనపై ఉన్న కేసుల ప్రధాన ప్రొసీడింగ్స్ ను రద్దు చేసి, తనపై ఉన్న కేసు విచారణను ముగించే ప్రభావాన్ని చూపుతుంది. ఈ ఉత్తర్వును మధ్యంతర ఉత్తర్వుగా పరిగణించాలని అభిప్రాయపడింది. నిందితుడి అభియోగం యొక్క చెల్లుబాటును ప్రశ్నించే హక్కు ఒక విలువైన హక్కు, ఇది ఆ కేసు విచారణకు సంబంధించి అతని హక్కు లేదా బాధ్యతను తాకుతుంది కాబట్టి, ఇది మధ్యంతర

ఉత్తర్వుగా పరిగణించబడుతుంది. అందువలన, ఇంటర్మీడియట్ లేదా క్వాసీ ఫైనల్ ఆర్డర్ అనే భావన పై తర్కం మరియు నిష్పత్తులపై ఆధారపడి ఉంటుంది. కేసు మధ్యంతర దశలో నిర్దిష్టమైన ఉత్తర్వులు జారీ కావచ్చు, కానీ సెక్షన్ 397(2) సి.ఆర్.పి.సి కింద బార్ విధించేటప్పుడు కేసు యొక్క మొత్తం ప్రక్రియను ముగించవచ్చు అనే విషయాన్ని పార్లమెంటు పట్టించుకోలేదు. ఈ ఆకస్మిక పరిస్థితిని గమనించిన సుప్రీంకోర్టు ఆ ఉత్తర్వులను మధ్యంతర ఉత్తర్వులుగా నామకరణం చేసింది. అందువల్ల సెక్షన్ 397(2) కింద ఉన్న బార్ యొక్క పరిశీలనకు దూరంగా ఉంచింది. ఈ పరిస్థితులలో, కేసు విచారణ పెండింగ్ లో ఉన్న సమయంలో జారీ చేయబడిన ఉత్తర్వులు మరియు ఆ ఉత్తర్వుకు వ్యతిరేకంగా పునఃసమీక్ష నిర్వహించదగినదేనని అపెక్స్ కోర్ట్ అభిప్రాయపడింది

గిరీష్ కుమార్ సునేజా కేసులో సుప్రీంకోర్టు త్రిసభ్య బెంచ్ మధ్యంతర ఉత్తర్వులు అంటే ఏమిటి, ఏది అని పరిగణనలోకి తీసుకునే అవకాశం ఉండటం గమనార్హం. అమర్ నాథ్ 1 మరియు మధు లిమాయే 2 లలో జరిగినట్లు క్షణికావేశంతో కూడిన ఉత్తర్వు. గిరీష్ కుమార్ సునేజా3లో ఇచ్చిన తీర్పులోని 15 నుంచి 18, 20, 21, 22, 23 వరకు ఉన్న అంశాలను పరిగణనలోకి తీసుకుని ఈ క్రింది విధంగా చదవాలి.

15. సీఆర్పీసీ సెక్షన్ 397లోని సబ్ సెక్షన్ (1) ప్రాం తన సవరణ అధికార పరిధిని ఉపయోగించడంలో కోర్టుకు చాలా విస్తృతమైన అధికారాలను ఇచ్చినట్లు కనిపించినప్పటికీ, దానిలోని సబ్ సెక్షన్ (2) ద్వారా ఈ అధికారాన్ని సమానంగా కుదించారు. మధ్యవర్తిత్వ ఉత్తర్వులకు సంబంధించి కోర్టు తన సవరణలను అమలు చేయడంలో పూర్తి నిషేధం ఉంది. అందువల్ల, కోర్టు తన పునఃసమీక్ష అధికార పరిధిని ఉపయోగించగల ఉత్తర్వుల స్వభావం ఏమిటి?

16. తుది, ఇంటర్మీడియట్, ఇంటర్మీడియెట్ అనే మూడు కేటగిరీల ఉత్తర్వులను కోర్టు ఆమోదించగలదు. తుది ఉత్తర్వుకు సంబంధించి, కోర్టు తన పునఃసమీక్షను అమలు చేయగలదనడంలో ఎటువంటి సందేహం లేదు - అంటే నిర్దోషి లేదా నిర్దోషిత్వం యొక్క తుది ఉత్తర్వుకు సంబంధించి. మధ్యంతర ఉత్తర్వుల విషయంలో కోర్టు తన పునఃసమీక్షను అమలు చేయదనడంలో సందేహం లేదు. మధ్యంతర ఉత్తర్వుల విషయానికొస్తే, కోర్టు తన రివిజన్ అధికార పరిధిని ఉపయోగించవచ్చు, ఎందుకంటే ఇది మధ్యంతర ఉత్తర్వులు కాదు.

17. అమర్ నాథ్ వి. లో ఇంటర్మీడియట్ ఆర్డర్ యొక్క భావన మొదటి స్థాపన. ఈ సందర్భంలో హర్యానా రాష్ట్రం సిఆర్ పిసిలోని సెక్షన్ 397 (2) యొక్క వివరణ మరియు ప్రభావం పరిశీలనకు వచ్చింది.

ఈ నిర్ణయం రెండు కారణాలకు ముఖ్యమైనది. మొదటిది సీఆర్పీసీలోని సెక్షన్ 397(2) అమలుకు చారిత్రక కారణాన్ని, రెండోది చారిత్రక నేపథ్యాన్ని పరిగణనలోకి తీసుకుంటే సీఆర్పీసీలోని సెక్షన్ 482ను పరిమితం చేయడానికి సమర్థన ఇస్తుంది.

18. చారిత్రక నేపథ్యానికి సంబంధించినంతవరకు, 1898 క్రిమినల్ ప్రొసీజర్ కోడ్ మరియు 1955 సవరణ క్రిమినల్ కేసులలో లొంగిపోయిన న్యాయస్థానాలు జారీ చేసిన ఉత్తర్వులను జోక్యం చేసుకోవడానికి హైకోర్టుకు విస్తృత అధికారాలను ఇచ్చాయి. ఈ విస్తారమైన అధికారాలను హైకోర్టు, ఈ కోర్టులు వివేకంతో కూడినవిగా పరిమితం చేశాయి తప్ప, చట్టానికి సంబంధించినవి కావు, "చట్ట తప్పిదం వల్ల నష్టపోయిన ఒక ఉత్తర్వుకు పరిమితం చేయబడ్డాయి. లేదా అన్యాయానికి లేదా పక్షపాతానికి కారణమయ్యే ఏదైనా చట్టపరమైన బలహీనత లేదా స్పష్టంగా మూర్ఖత్వం లేదా వికృతమైనది." (అమర్ నాథ్ కేస్ (1977) 4 ఎస్ సిసి 137 = 1077 ఎస్ సిసి (క్రి) 585). దీంతో అన్ని రకాల ఆదేశాలను సవాలు చేస్తూ కోర్టులు కేసులతో నిండిపోయి, నిందితుడికి నష్టం కలిగించేలా కేసును ప్రాసిక్యూషన్ చేయడంలో జాప్యం జరిగింది.

19. ....

20. అమర్ నాథ్ (1977) 4 ఎస్ సిసి 137 = 1077 ఎస్ సిసి (సిఆర్ఐ) 585)లో పేర్కొన్నట్లుగా, సెక్షన్ 397 (2) సిఆర్ పిసిని ప్రవేశపెట్టడం యొక్క ఉద్దేశ్యం నేరస్థుల కేసుల నిర్ణయంలో జాప్యాన్ని నిరోధించడం మరియు తద్వారా నిందితుడికి నిష్పాక్షికమైన మరియు వేగవంతమైన విచారణను అందించడం ద్వారా ప్రయోజనం పొందడం. దురదృష్టవశాత్తూ, ఈ శాసన వ్యవస్థను పిటిషనర్లు తారుమారు చేయడానికి ప్రయత్నిస్తున్నారు.

21. ఇంటర్మీడియట్ క్రమం అనే భావన మధు లిమాయేలో మరింత ప్రాచుర్యం పొందింది. మహారాష్ట్ర రాష్ట్రం ((1977) 4ఎస్ సిసి 551 : 1978 ఎస్ సిసి (సిఆర్ఐ) 10) ఒక తుది క్రమం మరియు మధ్యవర్తిత్వ ఉత్తర్వులకు విరుద్ధంగా ఉంది. ఈ నిర్ణయం మధ్యంతర క్రమం అనేది అంతర్గత స్వభావాన్ని కలిగి ఉంటుంది, కానీ దానిని తిప్పికొట్టినప్పుడు, అది ప్రక్రియను నిర్వీర్యం చేసే ప్రభావాన్ని కలిగి ఉంటుంది మరియు తద్వారా తుది క్రమానికి దారితీస్తుంది. అటువంటి రెండు మధ్యంతర ఉత్తర్వులు వెంటనే గుర్తుకు వస్తాయి - ఒక నేరాన్ని పరిగణనలోకి తీసుకొని నిందితుడిని శిక్షించే ఉత్తర్వు మరియు అభియోగాలు నమోదు చేయడానికి ఉత్తర్వు. ప్రాథమికంగా ఈ ఉత్తర్వులు మధ్యవర్తిత్వ స్వభావాన్ని కలిగి ఉంటాయి, కానీ ఒక నిందితుడిని పరిగణనలోకి తీసుకొని సమన్లు జారీ చేసినప్పుడల్లా, అది ఆ వ్యక్తిపై విచారణను ముగించే ప్రభావాన్ని చూపుతుంది, ఫలితంగా అతని లేదా ఆమె తరఫున తుది ఉత్తర్వులు వస్తాయి. అదే విధంగా

నిందితుడిని నిర్దోషిగా విడుదల చేసి, అతడికి అనుకూలంగా తుది తీర్పును వెలువరిస్తే అభియోగాల నమోదుకు ఆదేశాలు జారీ చేస్తారు. అందువల్ల, ఇంటర్మీడియట్ ఆర్డర్ అనేది ఒక నిర్దిష్ట మార్గంలో పాస్ అయితే, ప్రొసీడింగ్స్ ఆగిపోతాయి, కానీ మరొక విధంగా పాస్ అయితే, ప్రొసీడింగ్స్ కొనసాగుతాయి ..

22. అమర్ నాథ్ (1977) 4 ఎస్ సిసి 137), మధు లిమాయే (1977) 4 ఎస్ సిసి 551) లలో వ్యక్తమైన అభిప్రాయాన్ని కె.కె.పటేల్ వర్సెస్ అనుసరించారు. గుజరాత్ రాష్ట్రం ((2000) 6 SCC 195 : 2001 SCC(CRI) 200) దీనిలో దీనిని సవాలు చేస్తూ రివిజన్ పిటిషన్ దాఖలు చేయబడిందిఒక ప్రక్రియను పరిగణనలోకి తీసుకోవడం మరియు జారీ చేయడం. (కె.కె. పటేల్ కేసు ((2000) 6 ఎస్.సి.సి 195 : 2001 ఎస్.సి.సి (సి.ఆర్.ఐ) 200), ఎస్.సి.సి. 201,

23. వేర్వేరు సందర్భాల్లో, ఒకే కేటగిరీ ఆర్డర్లకు వేర్వేరు ఎక్స్ప్రెషన్లను ఉపయోగిస్తారని మనం గమనించవచ్చు -కొన్నిసార్లు దీనిని మధ్యంతర క్రమం అని పిలుస్తారు, కొన్నిసార్లు ఆక్వాసి-ఫైనల్ ఆర్డర్ అని పిలుస్తారు మరియు కొన్నిసార్లు దీనిని క్షణం యొక్క చిన్న క్రమం అని పిలుస్తారు. 'ఇంటర్మీడియట్ ఆర్డర్' అనే పదానికి మా ప్రాధాన్యత ఉంది, ఎందుకంటే ఇది సిద్ధాంతం యొక్క స్వభావాన్ని మరింత స్పష్టంగా తెస్తుంది."

అందువల్ల, గిరీష్ కుమార్ సునేజాలోని అపెక్స్ కోర్టు యొక్క త్రిసభ్య ధర్మాసనం తీర్పు యొక్క పైన పేర్కొన్న పేరాగ్రాఫ్ లలో చేసిన హేతుబద్ధమైన పరిశీలనల నుండి, ముఖ్యంగా తీర్పులోని 21 మరియు 22 పేరాగ్రాఫ్ లలో చేసిన పరిశీలనల నుండి, మధ్యంతర దశలో జారీ చేయబడిన ఉత్తర్వులు జారీ చేయబడినప్పుడు మాత్రమే ప్రధాన కేసు యొక్క విచారణను ఒకసారి ముగించడానికి దారితీస్తుందని చట్టపరమైన స్థితి చాలా స్పష్టంగా ఉంది. అప్పుడు మాత్రమే దానిని క్షణికావేశంలో జరిగే మధ్యంతర లేదా పాక్షిక అంతిమ క్రమం లేదా కేసు విచారణకు సంబంధించి పార్టీ యొక్క ముఖ్యమైన హక్కు లేదా బాధ్యతను స్పృశించే ఉత్తర్వుగా పిలవాలి. ప్రధాన కేసు విచారణను నిలిపివేయడానికి దారితీయని ఇతర ఉత్తర్వులన్నీ, ఆ ఉత్తర్వులకు విరుద్ధంగా పునఃసమీక్షను కొనసాగించడం క్షణికావేశంలో జరిగే ఉత్తర్వుగా భావించలేం. గిరీష్ కుమార్ సునేజా కేసులో సుప్రీంకోర్టు త్రిసభ్య ధర్మాసనం ఇచ్చిన ఈ తీర్పు ఈ చట్టానికి చట్టబద్ధతను ఇస్తుంది.

రేపల్లె కృష్ణమూర్తి వర్సెస్ ఉప్పల నాగేంద్రమ్మ కేసులో తెలంగాణ రాష్ట్రానికి, ఆంధ్రప్రదేశ్ రాష్ట్రానికి హైదరాబాద్ లోని ఉమ్మడి హైకోర్టు గిరీష్ కుమార్ సునేజా ఇచ్చిన తీర్పును పరిగణనలోకి తీసుకుని,

సాక్ష్యాధారాల చట్టంలోని సెక్షన్ 45 కింద జారీ చేసిన ఉత్తర్వులు పూర్తిగా మధ్యవర్తిత్వ ఉత్తర్వులని, సెక్షన్ 3(1) ప్రకారం ఆ ఉత్తర్వును సవరించడం సరికాదని పేర్కొంది.

అందువల్ల, ఏ ఉత్తర్వులను మధ్యంతర ఉత్తర్వులు లేదా పాక్షిక తుది ఉత్తర్వులుగా పరిగణించవచ్చనే దానిపై చేసిన న్యాయ సర్వే నుండి, ఇది క్షణికావేశంతో కూడిన ఉత్తర్వు లేదా విచారణకు సంబంధించి పార్టీల గణనీయమైన హక్కులు మరియు బాధ్యతలను స్పృశిస్తుంది అనే సూత్రం నుండి, గిరీష్ కుమార్ సునేజాలోని సుప్రీంకోర్టు త్రిసభ్య బెంచ్ తీర్పులో ఇచ్చిన పూర్వ మార్గదర్శకత్వం నుండి చట్టపరమైన స్థితి ఇప్పుడు స్పష్టమవుతుంది. ప్రధాన కేసు విచారణను ఒకేసారి ముగించే ప్రభావాన్ని కలిగి ఉన్న ఆ ఉత్తర్వులను మధ్యంతర లేదా పాక్షిక తుది ఉత్తర్వుగా మాత్రమే పరిగణిస్తారు. సెక్షన్ 397(1) సి.ఆర్.పి.సి కింద పునర్విమర్శను కొనసాగించే ఉద్దేశ్యంతో ఒక నిర్దిష్ట ఉత్తర్వు మధ్యవర్తిత్వ ఉత్తర్వునా లేక మధ్యంతర లేదా పాక్షిక అంతిమ ఉత్తర్వు కాదా అని నిర్ణయించడానికి ఇదొక్కటే సాధ్యమైన పరీక్ష. అందువల్ల, ఈ కోర్టు అభిప్రాయం ప్రకారం, సమన్లు పంపడానికి సంబంధించిన కేసు విచారణ సమయంలో జారీ చేయబడిన అన్ని ఇతర మధ్యవర్తిత్వ ఉత్తర్వులను తన పరిధిలోకి తీసుకురావడానికి మధ్యంతర ఉత్తర్వు యొక్క సూత్రాన్ని ఆ మేరకు పొడిగించలేము. పరీక్షల కోసం నిపుణులకు.. కేసు విచారణకు సంబంధించి పార్టీ హక్కులు, బాధ్యతలను స్పృశించేలా ఉందన్న కారణంతో.. అవి పెండింగ్ కేసుల విచారణలో భాగంగా జారీ చేసిన ఉత్తర్వులు మాత్రమే. పిటిషనర్ల వాదనను అంగీకరించి, కేసు విచారణ సందర్భంగా జారీ చేసిన ప్రతి ఉత్తర్వును మధ్యవర్తిత్వ ఉత్తర్వులుగా పరిగణిస్తే, అది కేసు విచారణకు సంబంధించి పార్టీ యొక్క సరైన విశ్వసనీయతను తాకుతుందని భావిస్తే, అది సెక్షన్ 397 (2) సిఆర్పిసి యొక్క ఉద్దేశ్యాన్ని నిర్వీర్యం చేయడం మరియు చట్టపరమైన ఉద్దేశాన్ని నీరుగార్చినట్లు అవుతుంది.

సాక్ష్యాధారాల చట్టంలోని సెక్షన్ 45 కింద దాఖలైన పిటిషన్ లో జారీ చేసిన ఉత్తర్వులు ఈ కేసులో తన నేరాన్ని రుజువు చేసే నిందితుడి హక్కుకు సంబంధించినవని పిటిషనర్ల తరఫు న్యాయవాది గట్టిగా వాదించి కోర్టును ఒప్పించే ప్రయత్నం చేసినప్పటికీ. మధ్యంతర ఉత్తర్వులో, పైన పేర్కొన్న కారణాల వల్ల, అమర్ నాథ్ 1 మరియు మధు లిమాయే 2 లలో మరియు చివరగా గిరీష్ కుమార్ సునేజా 3 లో మధ్యవర్తిత్వ క్రమం అనే భావనకు ఇచ్చిన వివరణ దృష్ట్యా నేను ఈ వాదనను అంగీకరించలేకపోతున్నాను. ఆ మాటకొస్తే సెక్షన్ 311 సీఆర్ పీసీ కింద సాక్షిని పిలిపించడం లేదా సెక్షన్ 91 సీఆర్ పీసీ కింద ఫిర్యాదుదారుడి కేసును రుజువు చేయడానికి ఒక డాక్యుమెంట్ కోరడం లేదా నిందితుడి తరఫున వాదించడం కూడా ఏదో ఒక విధంగా నిందితుడి వాదనను రుజువు చేసే హక్కుకు సంబంధించినది

కావచ్చు. ఈ వాదనతో సుప్రీంకోర్టు ఏకీభవించలేదు. 1977లో అమర్ నాథ్ 1 నుంచి 2017లో గిరీష్ కుమార్ సునేజా 3 వరకు ఈ చట్టం కొనసాగిందని, ఆ తర్వాత సాక్షిని పిలిపించాలన్న ఆదేశాలు మధ్యవర్తిత్వ ఉత్తర్వులని, దానికి విరుద్ధంగా రివిజన్ నిర్వహించడం కుదరదని పేర్కొనడం గమనార్హం. నిజానికి సేతురామన్ విషయంలో వి. సెక్షన్ 311 సిఆర్ పిసి కింద సాక్షులను పిలిపించాలని జారీ చేసిన ఉత్తర్వులు లేదా పత్రాలను పిలవాలని సెక్షన్ 91 సిఆర్ పిసి కింద జారీ చేసిన ఉత్తర్వులు స్వచ్ఛమైన మరియు సరళమైన మధ్యంతర ఉత్తర్వులు అని, ఇవి అంతిమంగా దేనినీ నిర్ణయించవని, సెక్షన్ 397 (1) సిఆర్ పిసి కింద సవరణను సెక్షన్ 397 (2) కింద స్పష్టంగా నిషేధించినట్లు సుప్రీంకోర్టు స్పష్టం చేసింది. అందువల్ల, పై తీర్పులో సుప్రీం కోర్టు ఇచ్చిన తీర్పును దృష్టిలో ఉంచుకుని, ఒక ఉత్తర్వుసెక్షన్ 311 సిఆర్ పిసి కింద ఒక సాక్షిని పిలిపించి డాక్యుమెంట్ ను కోరాలని జారీ చేసిన ఉత్తర్వును కేసు విచారణకు సంబంధించి నిందితుడు లేదా ఫిర్యాదుదారుని హక్కు మరియు బాధ్యతలను తాకే ఉత్తర్వుగా భావించలేము, ఎందుకంటే వారు అంతిమంగా దేనినీ నిర్ణయించరు మరియు కేసు విచారణను శాశ్వతంగా ముగించడానికి దారితీస్తుంది. సుప్రీంకోర్టు ఈ ఉత్తర్వులను మధ్యంతర లేదా పాక్షిక తుది ఉత్తర్వులుగా పరిగణించలేదు. ఇదే నిబంధన చట్టంలోని సెక్షన్ 45 కింద జారీ చేసిన ఉత్తర్వులకు కూడా వర్తిస్తుంది. అందువల్ల రివిజన్ పిటిషనర్ల తరఫు న్యాయవాది వాదనలో నీరు లేదని, దాన్ని సహించేది లేదన్నారు.

పైన పేర్కొన్న కారణాల దృష్ట్యా, ముఖ్యంగా గిరీష్ కుమార్ సునేజా కేసులో అపెక్స్ కోర్టు త్రిసభ్య ధర్మాసనం ఇచ్చిన వివరణ దృష్ట్యా, సాక్ష్యాధారాల చట్టంలోని సెక్షన్ 45 కింద జారీ చేసిన ఉత్తర్వు క్షణికావేశంలో నిందితుల హక్కులను దెబ్బతీసే ఉత్తర్వు అని మద్రాసు హైకోర్టు మదురై బెంచ్ ఇచ్చిన తీర్పును చెప్పలేము. మధ్యవర్తిత్వ క్రమం మరియు దానిని ఒక మధ్యంతర క్రమంగా భావించాలి, తగిన గౌరవంతో, ఈ అంశానికి సంబంధించిన చట్టాన్ని నిర్దేశించినట్లుగా భావించలేము. అదేవిధంగా పైన పేర్కొన్న కారణాలకు ఉమ్మడి హైకోర్టు ఇచ్చిన తీర్పు. తెలంగాణ రాష్ట్రం మరియు ఆంధ్రప్రదేశ్ రాష్ట్రం కొరకు హైదరాబాదులో, టి.రాజలింగం @ సాంబం వి. ఎన్.మునిస్వామిరెడ్డి వర్సెస్ ఎం.నారాయణస్వామి కేసులో కర్ణాటక హైకోర్టు ఇచ్చిన తీర్పు కూడా సాక్ష్యాధారాల చట్టంలోని సెక్షన్ 45 కింద జారీ చేసిన ఉత్తర్వులు మధ్యవర్తిత్వ స్వభావం కలిగి ఉండవని, దానికి వ్యతిరేకంగా సవరణలు కొనసాగించదగినవని కూడా పేర్కొనడం కూడా చట్టం యొక్క సరైన ప్రతిపాదనను సూచిస్తుందని చెప్పలేము. తెలంగాణ రాష్ట్రానికి, ఆంధ్రప్రదేశ్ రాష్ట్రానికి హైదరాబాద్ లోని ఉమ్మడి హైకోర్టు రేపల్లె కృష్ణమూర్తి 4లో నిర్దేశించిన చట్టంతో ఈ కోర్టు పూర్తిగా ఏకీభవిస్తోంది. గిరీష్ కుమార్ సునేజా కేసులో సుప్రీంకోర్టు త్రిసభ్య ధర్మాసనం ఇచ్చిన తీర్పులో

నిర్దేశించిన నిష్పత్తి ఆధారంగా ఎవిడెన్స్ యాక్ట్ లోని సెక్షన్ 45 కింద ఇచ్చిన తీర్పును సవరించడం చెల్లదని పేర్కొంది.

ఇతర తీర్పులు జర్నైల్ సింగ్ వర్సెస్ రివిజన్ పిటిషనర్ల తరఫు న్యాయవాదిపై ఆధారపడి ఉన్నాయి. రాజస్తాన్ రాష్ట్రం 9; అమిత్ కపూర్ వర్సెస్ రమేష్ చందర్ 10, ఏషియన్ రీసెర్చ్ ఆఫ్ రోడ్ ఏజెన్సీ ప్రైవేట్ లిమిటెడ్ వర్సెస్ సీబీఐ 11 కేసులు అభియోగాలు మోపడానికి సంబంధించినవి. నిందితుడిపై అభియోగం మోపడం లేదా విడుదలకు సంబంధించిన ఉత్తర్వు మధ్యంతర లేదా పాక్షిక తుది ఉత్తర్వు అనే చట్టపరమైన స్థితికి సంబంధించి ఎటువంటి వివాదం లేదు. దీనికి వ్యతిరేకంగా పునఃసమీక్ష నిర్వహించబడుతుంది. కాబట్టి ఈ తీర్పులు రివిజన్ పిటిషనర్లకు ఏ మాత్రం ఉపయోగపడవు.

పొన్నూరు రమేష్ వర్సెస్ రివిజన్ పిటిషనర్ల కోసం కొందరు మేధావులు ఇచ్చిన తీర్పులు. అందువల్ల తెలంగాణ, ఆంధ్రప్రదేశ్ రాష్ట్రాలకు హైదరాబాద్ లోని ఉమ్మడి హైకోర్టు ఇచ్చిన తీర్పు, మోహిత్ శర్మ వర్సెస్ అనిల్ మహేశ్వరి 13 కేసులో మధ్యప్రదేశ్ హైకోర్టు ఇచ్చిన తీర్పు సెక్షన్ 397 సీఆర్ పీసీ కింద సవరణల నిర్వహణకు సంబంధించినవి కావు.

ఊర్మిళా దేవి వర్సెస్ యుధ్వీర్ సింగ్ 14 కేసులో మేజిస్ట్రేట్ జారీ ప్రక్రియను ఆదేశిస్తూ జారీ చేసిన ఉత్తర్వుల్లో సవాలు ఉంది. కేసును పరిగణనలోకి తీసుకున్న తర్వాత ఉత్తర్వులు జారీ చేసే ప్రక్రియ మధ్యంతర ఉత్తర్వులని, దానికి వ్యతిరేకంగా నిర్వహించదగినదనే చట్టపరమైన స్థితికి సంబంధించి ఎటువంటి వివాదం లేదు. కాబట్టి రివిజన్ పిటిషనర్ల విషయంలో కూడా ఈ తీర్పు వల్ల ఎలాంటి ఉపయోగం లేదు. మొత్తమ్మీద అమర్ నాథ్ 1, మధు లిమాయే 2, గిరీష్ కుమార్ సునేజా 3 కేసుల్లో అపెక్స్ కోర్టు ఇచ్చిన చట్టాన్ని పరిగణనలోకి తీసుకున్న తర్వాత, సాక్ష్యాధారాల చట్టంలోని సెక్షన్ 45 కింద జారీ చేసిన ఉత్తర్వులు అంతిమంగా తీర్పు ఇవ్వనందున, ఏ విధంగానూ ఈ కేసు ప్రధానాంశంగా పరిగణించబడదు కాబట్టి, దీనిని ఏ విధంగానూ పరిగణించలేమని అభిప్రాయపడింది. ఇది క్షణికాపేశంలో లేదా మధ్యంతర ఆర్యాపీ తుది ఉత్తర్వుగా ఉంటుంది, తద్వారా సదరు క్రమానికి వ్యతిరేకంగా పునఃసమీక్షను కొనసాగించవచ్చు. సాక్షులను పిలిపించడం లేదా డాక్యుమెంట్ కోసం పిలవడం మధ్యవర్తిత్వ ఉత్తర్వు అని, దీనికి వ్యతిరేకంగా సాక్ష్యాధారాల చట్టంలోని సెక్షన్ 45 కింద జారీ చేసిన ఉత్తర్వు కూడా సెక్షన్ 397(2) సిఆర్ పిసి కింద నిషేధించబడిన స్వచ్ఛమైన మరియు సరళమైన మధ్యవర్తిత్వ ఉత్తర్వు అని సెతురామన్ 5 లో నిర్దేశించిన చట్టం ప్రకారం పేర్కొంది.

అందువల్ల, అన్ని క్రిమినల్ రివిజన్ కేసులు చట్టప్రకారం నిర్వహించబడవని కొట్టివేయబడతాయి.

ఫలితంగా పెండింగ్ లో ఉన్న ఇతర దరఖాస్తులు కూడా మూతపడనున్నాయి.

జస్టిస్ చీకాటి మానవేంద్రనాథ్ రాయ్

తేది: 30-12-2019.

గమనిక:ఎల్.ఆర్. కాపీ మార్క్ చేయాలి.